

Sin amor, siempre es invierno

Quan David Trueba va venir a Girona per rodar l'adaptació de la novel·la que va escriure Javier Cercas, *Soldados de Salamina*, feia poc que havia sortit a la venda una seva novel·la, editada per Anagrama, titulada *Cuatro amigos*, que va tenir molt bona acceptació pel públic en general. La novel·la, és molt divertida i molt ben escrita, la història de quatre amics que organitzen un comiat de solter (mateix tema de la pel·lícula *Resacón en las Vegas* de Todd Phillips del 2009, però amb set anys de diferència) i l'escapada acaba essent una gran gamberrada plena de sorpreses. En aquell moment li vaig comentar a en David Trueba el perquè no portava al cinema aquella història tan divertida. La seva resposta va ser "quan faig d'escriptor escric històries per ser editades en un llibre. Quan faig de guionista i director, escric històries per ser portades a la pantalla". És clar, David Trueba ha hagut de fer, sortosament, la mateixa rectificació que va fer en el seu moment l'actor Sean Connery que (sortosament), després d'haver dit que no tornaria a fer mai més el paper de James Bond, hi va tornar al cap d'uns anys amb una nova pel·lícula amb un títol amb molta ironia, *Nunca digas nunca jamas*, dirigida per Irvin Kershner l'any 1983. David Trueba ha adaptat la seva novel·la *Blitz*, editada també per Anagrama l'any 2015, molt recomanada la seva lectura si és que encara no ho heu fet. Amb la seva adaptació cinematogràfica Trueba hi ha fet alguns canvis. Per exemple, la novel·la es diu *Blitz*, que en alemany vol dir flaix, llampec i està situada a Múnic, en canvi, la pel·lícula està situada a Bèlgica, parlen francès i deu anys després de la publicació de la novel·la li va millorar el títol de *Siempre es invierno*. Una altra diferència, és que en la novel·la, el tractament del protagonista, Miguel (David Verdaguer), està més accentuat que el de la protagonista Olga (Isabelle Renauld). En canvi, Trueba, a la pel·lícula, ressalta més el personatge d'Olga. La pel·lícula és una tragicomèdia, una història de desamor i d'amor. De situacions complicades i de solitud. És una història romàntica, irònica i que la segueixes amb un somriure. Trueba s'agafa el seu temps, no té pressa, vol que l'espectador es vagi integrant en aquesta història d'un jove arquitecte urbanístic que se'n va a Bèlgica a un congrés internacional que es podria anomenar "Jardins de la vida" a presentar el seu projecte amb una maqueta (que serà tan protagonista com el mateix Verdaguer), acompanyat de la seva xicota Marta. La història comença en un bar. Miguel (extraordinari David Verdaguer) està a la barra demanant la consumició. Ella, la seva xicota, la Marta, està asseguda en una taula amb el mòbil a la mà. Ell rep un

Siempre es invierno

País: Espanya, 2025

Direcció i Guió:

David Trueba

Intèrprets:

David Verdaguer, Amaia Salamanca, Isabelle Renauld

Gènere: Drama romàntic

Durada: 117 min

Idioma: Castellà i francès

No recomanada per a menors de 12 anys.

missatge enviat per la Marta... però el missatge, per error, no anava dirigit a ell... i aquí comença la "tragedia" i les complicacions per en Miguel i a partir d'aquest error la vida se li escapa i tot li surt malament. Amb aquest plantejament, Trueba aconsegueix crear una atmosfera i una curiositat per un tipus de vida. La manera de viure-la i sentir-la, a partir del coneixement de l'altra protagonista de la història, l'Olga, una dona madura que és una de les responsables del congrés. Una dona amb experiència que ja ve de tornada i ell, en Miguel, un jove que es vol menjar el món i el món se'l menja a ell. Que s'adona que la vida no sempre és com un voldria que fos. I que un s'ha de deixar anar, sense prejudicis. *Siempre es invierno*, també es un cant a la dona madura, fet que Trueba ja ha tractat altres vegades. I aquesta dona madura està magistralment interpretada per l'actriu francesa Isabelle Renauld, que fa anys que Trueba l'havia conegut i amb aquesta pel·lícula finalment l'ha pogut tenir de protagonista. De fet aquesta pel·lícula surt, agafa forma, després de l'inici d'una amistat entre el director David Trueba, el productor Edmon Roch i l'actor David Verdaguer, que es van entendre molt bé, durant el rodatge d' *El saben aquell*, que han repetit. I això, aquesta bona relació es nota en la resolució final de la pel·lícula. David Trueba, perd donar més credibilitat a la història, ha volgut conservar les diferents veus, idiomes, de la trama. Per tant es parla anglès, francès i castellà.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona